Dosarul: nr. 2c-3371/21 (2-21176156-12-2c-30112021)

H O T R E
Î N N U M E L E L E G I I

23 iunie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău sediul Centru
Instanţa de judecată:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandru Mardari
Grefier Gabriela Popa

cu participarea reprezentantului reclamantei „Casa Video” SRL lichidator Vladimir Balan, reprezentantei pârâtei „Omnicom” SRL avocata Natalia Lepilov,

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Casa Video” SRL către „Omnicom” SRL privind declararea nulității actelor juridice civile și încasarea sumelor,-

C O N S T A T Ă:

Argumentele și poziția părților

1. La data de 29.11.2021 „Casa Video” SRL a formulat o cerere de chemare în judecată către „Omnicom” SRL privind declararea nulității actelor juridice civile și încasarea sumelor.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, nr. 2i-849/2019 din 19 mai 2020, s-a dispus intentarea procedurii simplificate a falimentului față de SRL „Casa Video” (mun. Chișinău, ***** IDNO *****, fiind desemnat în calitate de lichidator al debitorului administratorul autorizat Balan Vladimir.
3. Potrivit art. 107 alin. (1) din Legea insolvabilității, după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul și/sau lichidatorul este obligat să preia fără întârziere în posesie și administrare toate bunurile care aparțin masei debitoare.
4. În vederea executării hotărârii instanței de insolvabilitate și a prevederilor legale menționate, în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „Casa Video”,

lichidatorul a constatat că debitorul a livrat către SRL „Omnicom” mărfuri și servicii, conform facturilor fiscale emise în perioada 04.01.2016–27.05.2016, în valoare totală de 7.312.428,88 lei, sumă care nu a fost achitată integral de către SRL „Omnicom”.

5. Potrivit art. 66 (1) lit.f) din Legea insolvabilității, printre principalele atribuții ale lichidatorului este solicitarea și primirea gratuită de la participanții la procesul de insolvabilitate, de la alte persoane, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, a informațiilor și explicațiilor necesare pentru executarea atribuțiilor, precum și de la debitor a informațiilor despre veniturile și bunurile ce îi aparțin cu titlu de proprietate, inclusiv despre cele care se află în proprietate comună pe cote-părți.
6. La data de 04.01.2021, lichidatorul SRL „Casa Video” a solicitat SRL „Omnicom” prezentarea actului de verificare a decontărilor reciproce dintre SRL „Casa Video” și SRL „Omnicom” pentru perioada 01.01.2015 până la data întocmirii solicitării, precum și copiile contractelor și facturilor încheiate și/sau semnate între părți pentru perioada menționată.
7. Deși SRL „Omnicom” a recepționat solicitarea SRL „Casa Video” la data de 11.01.2021, aceasta nu a prezentat lichidatorului niciun răspuns și niciunul dintre actele solicitate.
8. Ulterior, prin somația din 27.05.2021, lichidatorul SRL „Casa Video” a solicitat SRL „Omnicom” achitarea către SRL „Casa Video” a datoriei în cuantum de 6.170.896,71 lei, datorie acumulată de pârât în legătură cu mărfurile și serviciile achiziționate de la SRL „Casa Video” și neachitate.
9. Prin răspunsul din 03.06.2021, SRL „Omnicom” a informat lichidatorul SRL „Casa Video” despre faptul că nu ar avea datorii față de SRL „Casa Video”. În vederea confirmării pretinsei lipse a datoriilor, SRL „Omnicom” a prezentat lichidatorului actul de verificare a decontărilor reciproce dintre părți, prin care sunt confirmate livrările efectuate de SRL „Casa Video” în favoarea SRL „Omnicom” în valoare totală de 7.312.428,88 lei.
10. Totodată, SRL „Omnicom” a invocat faptul că, la data de 01.11.2016, ar fi fost încheiat Contractul de cesiune a creanței nr. 271/17/2016, prin care SRL „Casa Video”, în calitate de cedent, ar fi cesionat către SRL „Fortenerg Prim”, în calitate de cesionar, creanța sa față de SRL „Omnicom”, în calitate de debitor, în cuantum de 5.531.765,34 lei.
11. Potrivit actului de casare a datoriilor încheiat între SRL „Casa Video”, SRL „Fortenerg Prim” și SRL „Omnicom”, anexă nr. 1 la Contractul de cesiune din 01.11.2016, datoria SRL „Omnicom” față de SRL „Casa Video” se diminuează cu suma de 5.531.765,34 lei. Concomitent, conform pct. 2 al actului menționat, se naște obligația de plată a SRL „Omnicom” față de SRL „Fortenerg Prim” în cuantum de 5.531.765,34 lei.

12. Lichidatorul SRL „Casa Video” apreciază că Contractul de cesiune a creanței din 01.11.2016 este lovit de nulitate absolută și nu poate produce efecte juridice, iar obligația de plată a sumei de 5.531.765,34 lei față de SRL „Casa Video”, sumă ce constituie obiectul contractului menționat, aparține în continuare SRL „Omnicom”, pentru următoarele considerente:
13. Potrivit art. 753 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzătorul) se obligă să transmită un bun în proprietatea celeilalte părți (cumpărătorul), iar aceasta din urmă se obligă să preia bunul și să achite prețul convenit.
14. Totodată, conform art. 512 alin. (1) din Codul civil, în temeiul raportului obligațional, creditorul are dreptul de a pretinde de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este obligat să o execute, prestația putând consta în a da, a face sau a nu face.
15. Potrivit art. 514 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, din fapta ilicită (delict) sau din orice alt act ori fapt susceptibil de a le produce, în condițiile legii.
16. În speță, rezultă cu certitudine că între părți au existat raporturi juridice de vânzare-cumpărare a mărfurilor și serviciilor, raporturi confirmate prin facturile fiscale emise de SRL „Casa Video” către SRL „Omnicom”, în temeiul cărora a luat naștere obligația cumpărătorului de a achita, în favoarea vânzătorului SRL „Casa Video”, valoarea mărfurilor și serviciilor livrate.
17. În temeiul normelor legale indicate, SRL „Omnicom” datorează SRL „Casa Video” achitarea contravalorii bunurilor și serviciilor recepționate.
18. Din conținutul Contractului de cesiune a creanței din 01.11.2016 rezultă că acesta ar fi fost semnat, din numele tuturor părților contractante, de către directorii întreprinderilor. În mod expres, în partea ce ține de SRL „Casa Video”, se indică faptul că actul ar fi fost semnat de administratorul Maiențev Iurii.
19. Cu toate acestea, din explicațiile prezentate lichidatorului SRL „Casa Video” de către administratorul societății, Maiențev Iurii, rezultă că acesta nu a semnat niciun contract de cesiune a creanței în numele întreprinderii, iar contractul menționat nu poartă semnătura directorului SRL „Casa Video”.
20. Potrivit art. 199 alin. (1) din Codul civil, în redacția în vigoare la data încheierii actului juridic, consimțământul reprezintă manifestarea exteriorizată a voinței persoanei de a încheia un act juridic. Conform alin. (2) al aceluiași articol, consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.
21. În temeiul art. 201 din Codul civil, actul juridic se consideră neîncheiat în cazul în care esența consimțământului nu poate fi determinată cu certitudine nici din

manifestarea exteriorizată a voinței și nici din alte circumstanțe ale încheierii acestuia.

22. Potrivit art. 217 alin. (1) din Codul civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual, iar instanța de judecată o invocă din oficiu.
23. Conform art. 220 alin. (1) din Codul civil, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule, dacă legea nu prevede altfel. Totodată, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, sunt nule actele juridice sau clauzele care contravin ordinii publice ori bunelor moravuri.
24. În temeiul art. 556 alin. (1) din Codul civil, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titularul său (cedentul) către un terț (cesionarul), în baza unui contract, iar din momentul încheierii unui asemenea contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță.
25. Potrivit art. 666 alin. (1) din Codul civil, contractul reprezintă acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane, prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Conform alin. (2) al aceluiași articol, contractului îi sunt aplicabile normele privind actul juridic.
26. De asemenea, în conformitate cu art. 679 alin. (1) din Codul civil, contractul se consideră încheiat în cazul în care părțile au ajuns la un acord asupra tuturor clauzelor sale esențiale.
27. Sunt esențiale clauzele care sunt stabilite ca atare prin lege, care rezultă din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia dintre părți, trebuie realizat un acord.
28. În speță, din circumstanțele cauzei rezultă că Contractul de cesiune a creanței din 01.11.2016 nu a fost semnat de administratorul SRL „Casa Video” și reprezintă, în fapt, un act fals, întrucât conține date care nu corespund realității.
29. Astfel, pe contractul de cesiune a creanței din 01.11.2016, precum și pe actul de cesiune a dreptului de creanță din aceeași dată, anexă la contract, figurează, sub mențiunea „SRL Casa Video – Maiențev Iurii.”, semnături care nu aparțin administratorului societății, ci unei persoane străine, fiind creată o falsă aparență a consimțământului SRL „Casa Video” de a-și cesiona creanța față de SRL „Omnicom” către un terț.
30. În aceste condiții, lichidatorul SRL „Casa Video” relevă că Contractul de cesiune a creanței din 01.11.2016, precum și Actul de cesiune a dreptului de creanță din 01.11.2016 (anexă la contract), nu pot produce efecte juridice pentru părți, nu pot fi considerate ca fiind încheiate de SRL „Casa Video”, iar semnătura aplicată în numele directorului constituie un fals, fapt ce atrage nulitatea actului juridic, acesta fiind semnat cu încălcarea legii și a ordinii publice.

31. Este evident că pârâtul SRL „Omnicom” a prezentat Contractul de cesiune a creanței din 01.11.2016 cu scopul de a se exonera de obligația de a achita în favoarea SRL „Casa Video” datoria restantă în cuantum de 5.531.765,34 lei.
32. Potrivit art. 219 alin. (1) din Codul civil, actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii acestuia. În cazul în care din conținutul actului rezultă că acesta poate înceta numai pentru viitor, actul juridic nu va produce efecte pentru viitor. Conform alin. (2) al aceluiași articol, fiecare parte este obligată să restituie tot ceea ce a primit în temeiul actului juridic nul, iar în cazul imposibilității restituirii, este ținută să achite contravaloarea prestației.
33. În aceste condiții, având în vedere nulitatea și lipsa efectelor juridice ale Contractului de cesiune a creanței din 01.11.2016, precum și ale actului anexă din aceeași dată, se solicită instanței de judecată să dispună încasarea silită, din contul SRL „Omnicom”, în favoarea SRL „Casa Video”, a datoriei restante în cuantum de 5.531.765,34 lei.
34. Reieșind din cele expuse, reclamantul solicită instanței de judecată, declararea nulității absolute a Contractului de cesiune a creanței nr. 2/11/2016 din 01.11.2016, precum și a Actului de casare a datoriilor, anexă la contractul nr. 2/11/2016 din 01.11.2016, restabilirea părților în situația anterioară încheierii actelor menționate, precum și încasarea silită de la SRL „Omnicom” în favoarea SRL „Casa Video” a datoriei restante în cuantum de 5.531.765,34 lei.
35. Ulterior, prin cererea de concretizare a reclamantului prin care a solicitat încasarea sumei de 3071425,55 lei cu titlu de dobândă de întârziere (f.d.101-102).

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

36. În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantei SRL „Casa Video”, în proces de insolvabilitate, administratorul Vladimir Balan, a susținut cererea de chemare în judecată conform obiectului și temeiului invocat și a solicitat admiterea acesteia.
37. În ședința de judecată, reprezentantul pârâtei SRL „Omnicom”, avocatul Lepilov Natalia, care acționează în baza mandatului avocațional Seria MA nr.0828159 a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.
38. Totodată în cadrul examinării cauzei s-a constatat că intervenientul accesoriu Maiantev Iurii a decedat la 14.01.2025.
39. De asemenea intervenientul accesoriu „Fortenerg Prim” SRL a fost lichidată la 13.12.2017, iar cauza privind reluarea procedurii de lichidare este pendinte, nefiind emisă o soluție definitivă a instanței de judecată.

Aprecierea instanței de judecată.

40. Instanța de judecată, după audierea participanților la proces, analizarea motivelor invocate prin cererea de chemare în judecată, examinarea probelor administrate în susținerea celor afirmate, precum și a dispozițiilor legale incidente cauzei, constată că cererea este neîntemeiată, urmând a fi respinsă ca atare.
41. În conformitate cu art.118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.
42. În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenta sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.
43. În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.
44. În acord cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.
45. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.
46. Conform art. 19 alin. (1) din Codul civil, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

47. Având în vedere dispozițiile legale anterior menționate, instanței de judecată îi revine obligația de a stabili în mod definitiv circumstanțele relevante pentru justa soluționare a cauzei, precum și obiectul probațiunii, în vederea verificării și confirmării veridicității acestora.
48. În cadrul ședinței de judecată s-a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, dosar nr. 2i-849/2019 din 19 mai 2020, a fost dispusă intentarea procedurii de faliment simplificat față de SRL „Casa Video", mun. Chișinău, ***** IDNO *****, iar în calitate de lichidator al debitorului a fost desemnat Balan Vladimir, administratorul autorizat (f.d.5).
49. Astfel, în prezenta cauză, SRL „Casa Video", aflată în procedură de insolvabilitate, prin cererea de chemare în judecată, a solicitat constatarea nulității Contractului de cesiune a dreptului de creanță din 02.11.2016, precum și a Actului de cesiune a dreptului de creanță din aceeași dată, cu repunerea părților în situația anterioară, solicitând totodată încasarea sumei de 5.531.765,34 lei cu titlu de datorie, precum și a dobânzii de întârziere în cuantum de 3.071.425,55 lei.
50. Sub aspect de drept, instanța de judecată reține că, în raport cu pretențiile formulate de reclamantă, cauzei deduse judecății îi sunt aplicabile dispozițiile Codului civil în redacția anterioară datei de 1 martie 2019, aflate în vigoare la momentul nașterii raporturilor juridice civile din speță.
51. Potrivit art. 8 alin. (2) lit. a) din Codul civil, în redacția anterioară datei de 1 martie 2019, drepturile și obligațiile civile izvorăsc din contracte și din alte acte juridice.
52. În acest sens, drepturile și obligațiile civile iau naștere în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt expres prevăzute de lege, generează drepturi și obligații civile, în conformitate cu principiile generale și cu spiritul legislației civile.
53. Pornind de la principiul bunei-credințe, părțile participante la raporturile juridice sunt obligate să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință și diligență, în strictă concordanță cu prevederile contractuale.
54. Totodată, instanța reține că, având în vedere pretențiile formulate de reclamantă, nulitatea actelor juridice indicate în cererea de chemare în judecată urmează a fi examinată prin prisma normelor invocate de aceasta, respectiv sub aspectul nulității absolute a actului juridic, care, potrivit art. 217 alin. (3) din Codul civil, este imprescriptibilă.
55. Or, potrivit speței în care reclamanta „Casa Video" SRL a solicitat constatarea nulității Contractului de cesiune a dreptului de creanță din 02.11.2016, și a Actului de cesiune a dreptului de creanță din aceeași dată, cu repunerea părților în situația anterioară, cu încasarea sumei de

5.531.765,34 lei cu titlu de datorie, precum și a dobânzii de întârziere în cuantum de 3.071.425,55 lei.

56. Reieșind din natura juridică a pretențiilor formulate, referitoare la declararea nulității actelor juridice și la încasarea creanței, având în vedere specificul cauzei, precum și faptul că, în susținerea acestor pretenții, sunt invocate circumstanțe ce țin de intentarea procedurii de insolvabilitate față de partea reclamantă SRL „Casa Video”, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, dosar nr. 2i-849/2019 din 19.05.2020, instanța constată că lichidatorul Balan Vladimir a luat cunoștință de existența circumstanțelor invocate ulterior intentării procedurii de insolvabilitate.
57. Cât privește cererea reclamantului de constatare a nulității Contractului de cesiune a dreptului de creanță din 02.11.2016, precum și a Actului de cesiune a dreptului de creanță din aceeași dată, cu repunerea părților în situația anterioară, instanța reține următoarele.
58. În speță, având în vedere că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, dosar nr. 2i-849/2019 din 19.05.2020, a fost dispusă intentarea procedurii de faliment simplificat față de SRL „Casa Video”, iar în calitate de lichidator al debitorului a fost desemnat administratorul autorizat Balan Vladimir, reclamanta a invocat că, potrivit art. 107 alin. (1) din Legea insolvabilității, după inițierea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul sau lichidatorul are obligația de a prelua și administra fără întârziere toate bunurile ce fac parte din masa debitoare.
59. În acest context, s-a susținut că, în scopul executării hotărârii instanței de insolvabilitate și a prevederilor legale menționate, în cadrul procesului de insolvabilitate al SRL „Casa Video”, lichidatorul a constatat că SRL „Casa Video” a livrat către SRL „Omnicom” mărfuri și servicii, conform facturilor fiscale emise în perioada 04.01.2016–27.05.2016, în valoare totală de 7.312.428,88 lei, neachitate integral de către SRL „Omnicom”.
60. La fel, din materialele dosarului rezultă că, la data de 04.01.2021, lichidatorul SRL „Casa Video” a solicitat de la SRL „Omnicom” prezentarea Actului de verificare a decontărilor reciproce dintre SRL „Casa Video” și SRL „Omnicom”, pentru perioada 01.01.2015 – data întocmirii solicitării, precum și copiile contractelor și facturilor încheiate sau semnate între SRL „Casa Video” și SRL „Omnicom”, pentru perioada menționată (f.d. 14).
61. Totodată, prin somația din 27.05.2021, lichidatorul SRL „Casa Video” a solicitat SRL „Omnicom” achitarea datoriei în cuantum de 6.170.896,71 lei, pretinsă a fi acumulată de SRL „Omnicom”” pentru mărfurile și serviciile furnizate de SRL „Casa Video” și neachitate (f.d.15).

62. Prin răspunsul din 03.06.2021, SRL „Omnicom” a comunicat că nu înregistrează datorii față de SRL „Casa Video”, anexând actul de verificare a decontărilor reciproce între părți, privind livrările efectuate de SRL „Omnicom” în favoarea SRL „Casa Video” în valoare de 7312428,88 lei, contractul de cesiune a creanței (f.d.7-9).
63. Tot din înscrisurile și actele dosarului se atestă că, la 02.11.2016, ar fi fost încheiat un Contract de cesiune a dreptului de creanță, prin care SRL „Omnicom” (Cedent) a cedat către SRL „Fortenerg Prim” (Cesionar) dreptul de creanță, în mărime de 5.531.765,34 lei (f.d.9-10).
64. Față de aceste înscrisuri, reclamanta a susținut că, în lumina circumstanțelor cauzei, Contractul de cesiune a dreptului de creanță din 02.11.2016 nu a fost semnat de administratorul SRL „Casa Video” și reprezintă un fals, reflectând date care nu corespund realității.
65. În concret, pe contractul și pe actul de cesiune a dreptului de creanță din 02.11.2016, în dreptul mențiunii „Director SRL Casa Video” figurează semnături care nu aparțin administratorului, ci unei persoane străine, ceea ce creează aparenta consimțământului SRL „Casa Video” de a ceda creanța sa față de SRL „Omnicom” către o terță persoană.
66. Astfel, reclamanta a susținut că, în condițiile menționate, lichidatorul SRL „Casa Video” a constatat că Contractul de cesiune a dreptului de creanță din 02.11.2016și Actul de cesiune a dreptului de creanță din aceeași dată nu pot produce efecte juridice pentru părți, neputând fi considerate ca fiind încheiate de reclamantă.
67. Totodată, semnătura aplicată în numele directorului reprezintă un fals, ceea ce atrage nulitatea actului juridic, fiind semnat contrar legii și ordinii publice.
68. În același context, reclamanta a menționat că este evident că pârâta SRL „Omnicom” a prezentat Contractul de cesiune a dreptului de creanță din 02.11.2016 cu scopul de a se sustrage de la obligația de a achita către reclamanta SRL „Casa Video” datoria restantă în cuantum de 5.531.765,34 lei.
69. Pornind de la aceste considerente, instanța reține că un contract are putere de lege între părți, însă această putere este legitimă numai dacă nu acoperă un abuz, nu încalcă ordinea publică și cerințele bunelor moravuri și este conformă cu echitatea. Forța obligatorie a contractului este de necontestat, însă contractul nu are putere de lege decât dacă este legal, adică nu contravine normelor de ordine publică și bunelor moravuri.
70. Totodată, instanța constată că actele în privința cărora se solicită declararea nulității absolute au fost depuse în copie, reclamanta susținând că nu deține aceste acte în original.

71. În cadrul cercetării judecătorești, părțile nu au putut prezenta originalele actelor ce constituie obiectul dedus judecății, iar lipsa acestora a fost motivul refuzului efectuării expertizei judiciare, pe considerentul că originalul Contractului de cesiune din 02.11.2016, încheiat între SRL „Casa Video”, SRL „Omnicom” și SRL „Fortenerg Prim”, nu poate fi prezentat din cauza distrugerii documentelor aferente anului 2016 (f. d. 87–92).
72. Instanța reține că potrivit art. 138 alin. (4) și (5) din Codul de procedură civilă, înscrisul trebuie depus în original sau în copie autentificată, conform modului stabilit de lege, cu indicarea locului de aflare a originalului. Depunerea în original este obligatorie atunci când, potrivit legii sau unui alt act normativ, circumstanțele cauzei trebuie confirmate numai prin documente originale, ca urmare a soluționării cauzei, înscrisul își pierde efectul juridic, copiile documentului prezentat conțin cuprinsuri contradictorii, sau în alte situații în care instanța apreciază necesară prezentarea originalului. Dacă, în conformitate cu afirmațiile părții interesate, documentul în original se află pe mâna părții adverse, probațiunea se efectuează prin înaintarea unui demers privind obligarea părții adverse la prezentarea lui în original. În cazul în care partea adversă nu execută încheierea judecătorească privind prezentarea documentului în original, se va utiliza copia de pe original, prezentată de persoana interesată dacă legea nu prevede altfel. Instanța va aprecia forța probantă a copiei autentificate după intima ei convingere.
73. În această ordine de idei, instanța contată că partea reclamantă nu a putut dovedi circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată.
74. Instanța de judecată urmează, de asemenea, a lua în considerație faptul că lichidatorul SRL „Casa Video” Vladimir Balan a declarat că administratorul statutar Maiantev Iurii, din cele relatate lichidatorului, ar fi figurat doar formal ca administrator, nefiind implicat în activitatea societății.
75. Sub acest aspect, instanța de judecată relevă faptul că o societate comercială are personalitate juridică distinctă de persoana administratorului, putând fi antrenată în raporturi juridice civile chiar și de alți angajați împuterniciți, nefiind obligatorie și chiar necesar concursul exclusiv al administratorului.
76. În acest sens sunt relevante reglementările art. 242 Cod civil (redacția 2002) care prevede expres că (1) Un act juridic poate fi încheiat personal sau prin reprezentant. Împuternicirile reprezentantului rezultă din lege, din act juridic sau din împrejurările în care acţionează.(2) Actul juridic încheiat de o persoană (reprezentant) în numele unei alte persoane (reprezentat) în limitele împuternicirilor dă naştere, modifică sau stinge drepturile şi obligaţiile civile ale reprezentatului. (3) Dacă actul juridic este încheiat în numele unei alte persoane, părţii cu care a contractat reprezentantul nu i se poate opune o

lipsă a împuternicirilor dacă reprezentatul a creat astfel de împrejurări în virtutea cărora această parte presupunea cu bună-credinţă existenţa unor asemenea împuterniciri. (4) Dacă la încheierea unui act juridic reprezentantul nu prezintă împuternicirile sale, actul produce efecte nemijlocit pentru persoana reprezentată doar în cazul în care cealaltă parte trebuia, pornind de la împrejurările în care s-a încheiat actul, să presupună existenţa reprezentării. Aceeaşi regulă se aplică şi atunci cînd pentru cealaltă parte persoana contractantului nu are importanţă.

77. Din sinteza normelor citate, rezultă în mod clar că un act juridic poate fi valabil încheiat chiar și de un reprezentant aparent al unei societăți comerciale, fiind relevant anume faptul că din împrejurări (deținerea unei ștampile, deținerea unor facturi fiscale în original, contactarea în mod permanent ca reprezentant al unei societăți comerciale) rezultă existența împuternicirilor.
78. În speță se deduce în mod clar că, chiar și în ipoteza în care actele ale căror nulitate s-a solicitat a fi constatată de instanța de judecată, nu ar fi semnate de administratorul SRL „Casa Video” Maianțev Iurii, doar acest fapt nu ar fi putut servi ca unic temei de constatare a nulității absolute, fiind necesar a fi demonstrat în mod clar cine a semnat actul juridic, faptul că persoana nu are împuterniciri și că cealaltă parte a actului juridic ar fi cunoscut despre lipsa împuternicirilor.
79. La caz, partea reclamantă, și-a bazat poziția expusă în cererea de chemare în judecată în mod fundamental doar pe circumstanța că actele solicitate a fi constatate nule, nu au fost semnate de administratorul Maianțev Iurii, fapt care nu este suficient în cazul unor acte juridice încheiate de persoane juridice.
80. Cât privește cerința reclamantei privind încasarea de la SRL „Omnicom” în favoarea SRL „Casa Video” a datoriei în cuantum de 5.531.765,34 lei, instanța constată că circumstanțele invocate în susținerea acestei pretenții nu și-au găsit confirmarea în ședința de judecată, or acestea pretenție este una subsecventă solicitărilor de constatare a nulității absolute a actelor juridice. Totodată, partea reclamantă nu a prezentat probe pertinente și concludente care să demonstreze, cu certitudine, existența datoriei invocate.
81. În concluzie, simpla referire la actul de verificare a decontărilor reciproce prezentat de SRL „Casa Video”, fără a fi însoțit de alte probe care să ateste existența unei creanțe certe, lichide și exigibile la data înaintării acțiunii, nu poate constitui temei suficient pentru admiterea pretenției privind încasarea datoriei.
82. În același timp, instanța apreciază că actul de verificare a decontărilor reciproce între părți, prezentat de SRL „Casa Video” (f.d. 8), este lipsit de

forță de convingere, în raport cu susținerea reclamantei că acest act ar confirma livrările efectuate de SRL „Casa Video” în favoarea SRL „Omnicom” în cuantum de 7.312.428,88 lei, precum și neachitarea datoriei de către aceasta din urmă.

83. Față de acest înscris, instanța reține că actul de verificare a decontărilor reciproce, fiind semnat unilateral, nu poate fi considerat o probă plauzibilă care să confirme existența datoriei, întrucât, prin definiție, un astfel de act trebuie semnat de ambele părți.
84. De asemenea, nu poate fi considerat o probă verosimilă nici actul privind livrările pe facturi fiscale efectuate de toate tipurile de întreprinderi TVA 12, întrucât acesta reprezintă doar o descriere a facturilor fiscale emise, fără a confirma în mod efectiv existența unei datorii a SRL „Omnicom” față de SRL „Casa Video” (f.d.18-19).
85. De asemenea, cerința reclamantei privind încasarea de la SRL „Omnicom” în favoarea SRL „Casa Video” a datoriei în cuantum de 5.531.765,34 lei nu poate fi reținută. Instanța constată că circumstanțele invocate în susținerea acestei pretenții nu și-au găsit confirmarea în ședința de judecată, iar partea reclamantă nu a prezentat probe pertinente și concludente care să demonstreze cu certitudine existența unei creanțe certe, lichide și exigibile.
86. În mod expres, actul de verificare a decontărilor reciproce prezentat de SRL „Casa Video”, fiind semnat unilateral, nu poate constitui o probă plauzibilă care să confirme existența datoriei. De asemenea, actele privind livrările pe facturi fiscale reprezintă doar descrierea facturilor emise, fără a demonstra efectiv existența datoriei invocate.
87. Cu privire la cerința reclamantei SRL „Casa Video” privind încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 3.071.425,55 lei, instanța reține că aceasta reprezintă o cerință subsecventă a cerinței principale. Având în vedere respingerea cerinței principale, instanța constată că cerința subsecventă urmează aceeași soartă ca și cerința principală, fiind neîntemeiată.
88. Reieșind din considerentele expuse, instanța de judecată constată că acțiunea civilă formulată de SRL „Casa Video” împotriva SRL „Omnicom”, având ca obiect declararea nulității actelor juridice civile și încasarea sumelor revendicate, trebuie respinsă ca neîntemeiată.
89. În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 Cod de Procedură Civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea civilă la cerere de chemare în judecată depusă de Casa Video” SRL către „Omnicom” SRL privind declararea nulității actelor juridice civile și încasarea sumelor se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Alexandru Mardari